

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Slezák József ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Iglódi Endre ügyvéd által képviselt alperessel szemben kártérítés megfizetése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. február 7. napján kelt 4.G.40.063/2010/29. sorszám alatti közbenső ítéletével szemben az alperes által 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

közbenső ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú közbenső ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 62.500. (Hatvankettőezer-öttség) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

2008. november 21. napján a felperes mint „üzemeltető”, és az alperes mint „befektető” között együttműködési megállapodás elnevezésű szerződés jött létre, határozott időre, 2018. november 11. napjáig. Abban a felek megállapodtak, hogy a felperes által bérelt, a **"Helység"1**, szám alatti 115 m² alapterületű üzletben melegkonyhás önkiszolgáló éttermet hoznak létre a szükséges anyagi erőforrások közös biztosításával, melyet közösen is üzemeltetnek. A szerződésben a felperes vállalta az üzlethelyiség étterem kialakításához szükséges belső építészeti munkái kivitelezését 2009. január 31. napjáig, valamint a külső terasz kivitelezési munkáit 2009. március 31. napjáig, 8.000.000.Ft becsült költséggel. Az alperes vállalta a szükséges teljes konyhatechnológiai rendszer saját költségű megterveztetését és kivitelezését. A konyhatechnológia kialakításának költségét 26.000.000.Ft-ra becsülték. Az üzlet megnyitása tervezett időpontját 2009. február 1. napján határozták meg. Kikötötték, hogy az üzemeltető felperes az étteremben csak az alperes által forgalmazott ételeket és egyéb élelmiszereket árulhatja, melyek ellenértékét számla ellenében azonnal, készpénzben köteles kiegyenlíteni. Az alperes által kivitelezett és a szerződés V/2. pontja szerint öt év elteltével a felperes tulajdonába kerülő konyhatechnológiai berendezések ellenértékeként a felperes vállalta az alperes által szállított ételek és egyéb élelmiszerek „eladási ára” 30%-a alperes részére megfizetését. A szerződés mindkét fél részéről megszüntethető volt azonnali hatályú felmondással. Így más okok

mellett a felperes felmondhatott, ha az alperes a szerződésből eredő szállítási, logisztikai kötelezettségeinek öt napos póthatáridő eredménytelen eltelte esetén sem tesz eleget; míg az alperes akkor, ha az üzemeltető (a jogviszony első éve kivételével) az üzleti tervében szerepeltetett évi 40.000.000.Ft összegű forgalmat nem bonyolítja le.

A felperes keresetében 14.593.000.Ft kártérítés, valamint annak a 2009. június 2. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét arra alapította, hogy a tervezett üzletnyitásra az alperes a 2009. május 25. napján megrendelt ételeket - a 2009. május 29-i és június 4-i ismételt rendelések ellenére - nem szállította le. Ezért a felperes a szerződést 2009. június 15. napján felmondta, június 22. napján pedig az alperes az általa beépített technológiai berendezéseket elszállította. A felperes kereset szerinti kára részben az üzlethelyiség 85.000.Ft helyreállítási költségéből, részben pedig a napi 124.000.Ft üzleti hasznából áll.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Az ételszállítás elmaradását egyrészt azzal kívánta kimenteni, hogy a felperes késedelembe esett az üzlet nyitásával, mivel elmulasztotta a szerződésben kikötött 2009. február 1-ei határidőt. Másrészt a felperes nem az alperesnél rendszeresített és a felperesnek átadott, kódszámokkal ellátott megrendelőlapon rendelt. Harmadrészt azzal érvelt, hogy a felperes a felek megállapodása ellenére nem építette fel a közművekkel (áram, víz) ellátott, az alperes által megtervezett és beszerzett konyhatechnológiai berendezésekkel ellátandó fedett kültéri teraszt. Terasz hiányában nem volt várható, hogy a felperes teljesíti az évi nettó 40.000.000.Ft árbevételű előirányozó üzleti tervét, mivel a belső üzlethelyiségben kevés vendég helyezhető el.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes kártérítési kötelezettsége fennáll, a 2008. november 21. napján létrejött szerződésben foglalt szállítási kötelezettség elmulasztása miatt. Határozata indokolásában rámutatott, hogy az alperes az eljárás során nem tudta bizonyítani, hogy a felek szerződésükben megállapodtak volna a konyhatechnológiai berendezések folyamatos üzemeltetésére alkalmas külső terasz felperesi kivitelezésében, valamint abban, hogy a megrendelések csak az alperes által rendszeresített formanyomtatványon tehetőek meg. A megyei bíróság kifejtette, hogy a terasz műszaki tartalmát illetően a felek között létrejött szerződés rendelkezést nem tartalmaz, viszont a szerződés első évében az alperest az azonnali hatályú felmondás joga nem illette meg, amennyiben a felperes az évi 40.000.000.Ft forgalmat nem bonyolítja le. Ez utóbbi kikötés pedig cáfolja azt az alperesi álláspontot, hogy a terasz nélkül a felperesi vállalkozás életképtelen lenne és az alperest a felmondás joga illelné meg. A bizonyítási eljárás során meghallgatott alperesi ügyvezető ("A") személyes előadása, valamint az alperesi alkalmazottak "B" és "C" tanúvallomásai alapján a megyei bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy nemcsak a felperes tudta, hanem az alperes is értesült arról a tényről, hogy a külső terasznak helyet adó **helység 1-i** főtér teljes rekonstrukció előtt áll. Emiatt a fedett, közművekkel ellátandó külső terasz csak a rekonstrukció befejezése után valósítható meg. Az alperesi ügyvezető, illetve alkalmazottak nyilatkozataiból a bíróság kiemelte azt a vallomást, hogy a felperes által megrendelt étel szállítását nem befolyásolta a terasz hiánya, az csupán azért maradt el, mert a felperes megrendelését nem a formanyomtatványon küldte el. Értékelte azt is a megyei bíróság, hogy "C" tanú által

készített gépészeti technológiai elrendezési terv a teraszra tervezett berendezéseket azért nem tartalmazta, mert a tanú vallomása szerint nem lehetett tudni azt, hogy a tér hogyan lesz kialakítva. A formanyomtatványon történő megrendelés hiányára vonatkozó védekezést a bíróság azért vetette el, mert erre az okra az alperes sem a pert megelőző levelezésében, sem pedig az első írásbeli ellenkérelmében nem hivatkozott. A nyomtatvány szerinti megrendelés elmaradása hivatkozást a bíróság nem tartotta összhangban állónak a felek közötti szerződés jellegével, melyben külön kiemelték a folyamatos és szoros együttműködés szükségességét. Rámutatott, hogy az alperest a szerződés szerint elvárt szoros együttműködésből következően kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettség is terhelte. Bár a tervezett 2009. február 1-i üzletnyitási határidőt a felek nem tudták tartani, de az alperes ez után a konyhatechnológiai berendezéseket beépítette, melyek átadás-átvétele 2009. május 25. napján megtörtént. Így a bevételt szerző üzemeltetésnek nem volt akadálya.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatása, míg másodlagosan a hatályon kívül helyezése iránt. Fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelésére (Pp.206.§.) vonatkozó tevékenységét, azt, hogy egyes beszerzett bizonyítékokat nem vetett megfelelően egybe, illetve azok közül néhányat nem értékelt. Kiemelte "F" tanú vallomását, amely szerint a terasz megnyitásának nem lett volna elvi akadálya; illetve "E" tanúvallomását, amely szerint a szerződés azért hiúsult meg, mert "D" felperesi ügyvezető megbánta a szerződést. Kifogásolta a "**Helység**"1-i Polgármesteri Hivatal megkeresésre adott válasza figyelmen kívül hagyását. Tanúvallomások alapján az alperes bizonyítottanak tekintette, hogy a megrendeléseket formanyomtatványok, kódszámok alapján kell leadni, melyet a felperes elmulasztott. Értékelése szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak vizsgálatát is, hogy a felperes jogszerűen gyakorolta-e a felmondás jogát. Rámutatott, hogy a felperes a felmondás közlésével egyidőben, ugyanabban a borítékban küldte meg a 2009. június 12. napján kelt levelét, melyben - a felmondástól függetlenül - a terasznyitás elmaradását magyarázza. Fellebbezési álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett abban a kérdésben is, hogy a külső terasz műszaki tartalmára nem utalt a felek megállapodása, mivel arra az alperes által készített részletes konyhatechnológiai ajánlatból egyértelműen következtetni lehetett. Vitatta azt is, hogy tudomása lett volna a **helység 1-i** főtér tervezett rekonstrukciójától és annak külső teraszt érintő hatásáról. Kiemelten hivatkozott arra, hogy az alperes közel 30.000.000.Ft-ot ruházott be a számára idegen, felperes által bérelt üzletbe, ezért kérdéses, hogy néhány ezer forint értékű étel le nem szállításával milyen okból adna alapot a szerződés megszűnésére, illetve kártérítésre. Érvei szerint a károsult ebben az ügyben nem a felperes, hanem a jelentős investíciót végrehajtó alperes.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira figyelemmel.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytálló mérlegelésével (Pp.206.§. (1) bekezdés) állapította meg a keresettel érvényesített kártérítési követelés jogalapját közbenső ítélettel. (Pp.213.§. (3) bekezdés)

A felperes 2009. június 15. napján kelt felmondása indoka (az alperes ételszállítási kötelezettségének elmulasztása) miatt az alperes fellebbezése alapján jelentőséggel bíró eldöntendő kérdés az volt, hogy az alperes a 2008. november 21. napján kelt szerződésben vállalt ételszállítási kötelezettségét jogszerűen tagadta meg, avagy sem. (Ptk.313.§.) A kötelezettség jogos ok nélküli megtagadása esetén ugyanis a felperes a lehetetlenülés következményeit választva a teljesítés elmaradása miatt kártérítést követelhetett. (Ptk.312.§. (2) bekezdés)

A szállítás elmaradása okaként a fellebbezésben hivatkozott külső terasz elkészítésének hiányával kapcsolatban a megyei bíróság helyesen fejtette ki, hogy a felek közötti együttműködési szerződés - a külső terasz műszaki tartalmát illetően - nem tartalmaz egybehangzó akaratnyilvánítást. (Ptk.205.§. (1) bekezdés) Ha a terasz műszaki tartalmát az alperes a szerződéskötést megelőző tárgyalások során lényeges kérdésnek minősítette, akkor abban a Ptk.205.§. (2) bekezdése alapján a feleknek meg kellett volna állapodniuk. Ezért nem tekinthető a részletes műszaki tartalomra vonatkozó megállapodásnak a fellebbezésben hivatkozott konyhatechnológiai ajánlat („tétellista” - 14/A/3.) teraszra vonatkozó része. (41-50. tételek) Így van ez azért is, mert a „tétellistán” csak az alperes által beépíteni kívánt konyhatechnológiai gépek szerepelnek, de az utalást sem tartalmaz a külső terasz építményének műszaki paramétereire. Helyesen emelte ki az elsőfokú bíróság a perben feltárt bizonyítékok közül az alperes alkalmazottai, **"B"** és **"C"** tanúk vallomásait (17. tjk. 8. oldal 4. bekezdés, 9. oldal 6. bekezdés), amelyek szerint az alperesnek is tudnia kellett, hogy a külső terasznak helyt adó **helység 1-i** főtér teljes rekonstrukció előtt áll. Erre figyelemmel pedig okszerűtlen és gazdaságilag indokolatlan lett volna - a külső terasz elbontásával is együtt járó - köztéri átépítést megelőzően a jelentős értékű külső terasz felépítése. Nem maradhat az sem figyelmen kívül, hogy a felek közötti szerződésben - az alperes érvelésével - szemben nem kötötték ki azt sem, hogy a külső terasz hiányában az önkiszolgáló éttermet közösen a felek nem üzemeltetik.

A „kódszamos” formanyomtatványon történő felperesi ételrendelést illetően ugyancsak a felek között létrejött együttműködési szerződés szövegéből kell kiindulni. A felek megállapodása a kizárólagosan formanyomtatványon történő ételrendelést illetően kikötést nem tartalmaz, ezért arra nézve ugyancsak az állapítható meg, hogy az alperes a megrendelés ilyen formáját nem minősítette lényeges kérdésnek. (Ptk.205.§. (2) bekezdés) Helyesen utalt a megyei bíróság arra is, hogy az ételszállítás feltételeként a megrendelés ilyen formájára az alperes a pert megelőző levelezésében egyáltalán nem hivatkozott. Így nem igényelte a nyomtatványon történő megrendelést a 2009. június 3. napján kelt levelében sem, melyben a felperes ismételt megrendelésére válaszolt.

Ezek miatt a felek közötti szerződés tartalma alapján az alperes jogos ok nélkül, tagadta meg a teljesítést (az ételszállítást). Így - a helyes elsőfokú közbenső ítélet szerint - a felperes a teljesítés elmaradása miatt őt ért kárai megtérítését alappal követelheti.

Az ítéletábra a megyei bíróság közbenső ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján hagyta helyben.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján az alperes viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült, lerótt fellebbezési illetékből és ügyvédi munkadíjból álló perkötségét. Viselni köteles továbbá a felperes fellebbezési eljárás során felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perkötségét. Ennek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a alapján az áfával növelt 62.500.Ft-ban határozta meg.

G y ő r , 2011. november 2.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: